

Champagne-ruset

Text: Wilhelm von Braun

Musik: Lennart Angvik

C F G G⁷ C C

Skalden må sjunga om "svärers musik" Där som han sit-ter och tor -kar. Jag vet en bät-tre som

F G⁷ C F G⁷ C

väcker upp lik, Den utav sväl - lande kor -kar, Pang! Lyss-na ej läng- re till sfä -rer-nas klang.

D⁷ G G⁷ G⁷ C

Korken mot flas - kan nu gni - den med yra. Bli-ve din ly -ra. Den till min flicka

2. Ha, när du dricker, du först blir poet;
Rimmen då aldrig dig tryta,
Komma så tjockt i oändelighet,
Likt dessa pärlor här flyta. - Vet:
Utav champagne blir var människa poet!
Glaset, så djupt, är för alla de sälla

4. Helikons källa
Bort nu med avund och tvister och gräl!
Allt utom glaset vi tömma!
Glädje sig gjute i hjärta och själ,
Vinet i struparna strömma! - Jord!
Skön är du långt över människo-ord;
Här flyger kärlekens kuttrande duvor,
Där hänga druvor.

3. Lyster mig nu till att sjunga en stump:
Lyssnen i berg och i dalar!
Bröder! Förnimmen champagnens triumf.
Det är champagnen som talar! - Skål!
Präster i kappor och männer i stål!
Inför champagnen vi alla är lika,
Fattiga, rika.

5. "Se hur de rörliga pärlor förgår!
Likaså glädjen", man säger.
Månne o bröder! ej sorgen också?
Fast man på guldvikt den väger. - Hej!
Aldrig vi klandra det öde, o nej!
Vilket så hult låter ändå oss känna
Stunder som denna.

6. Än en butelj av den kostliga våg!
Hörde ni bara på smällen!
Sedan till flickan man ställde sitt tåg;
Lidet det är uppå kvällen. - "Stopp!"
Säga dock benen, när jag vill stå opp.
Tanken är redig, - så jag vill då skicka
Den till min flicka!